

Středa 29. dubna

Radost podle listu Filipským III

Radost je postojem našeho srdce.

- 1. Budme vděční.**
- 2. Zaměřme se na budoucí naději.**
- 3. Sledujme Boží cíle.**
- 4. Modleme se.**

5. Mějme Boží myšlení.

Fp 4,8-9 Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.

Jak často jsme slyšeli větu: "Když já na to musím pořád myslet!" A jak často jsme ji vyslovili sami? A většinou jsou to věci, ze kterých zrovna radost nemáme, spíše nás o radost připravují.

K radostnému životnímu postoji patří i to, na co budeme myslet. Žijeme ve světě, kde se nám vnucuje tolik věcí, kterými se máme zabývat, co máme jíst, pít, co si máme myslet, čemu máme věřit.

Je naší výsadou, že si můžeme zvolit na co budeme myslet. Apoštol Pavel dává velmi širokou nabídku k přemýšlení: *přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.*

Král David si také musel poradit se svými myšlenkami. Ví, že si musí přikázat: *Ž 62:6 Jen zmlkni před Bohem, duše má, vždyť on mi naději vlévá.*

Boží myšlení se má projevit i v našem jednání. *Fp 4:9 Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.*

Otevírejme naši mysl Božímu myšlení, protože Boží myšlení vede k radosti: *Izajáš 55,8 -9.12 Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše. S radostí vyjdete a budete vedeni v pokoji.*

6. Budme spokojení

Fp 4:11-13.19 Ne že bych si naříkal na nedostatek; naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. Dovedu trpět nouzi, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být

syť i hladov, mít nadbytek i nedostatek. Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu. Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.

Spokojenost není dána množstvím, ale rozhodnutím, co potřebujeme. Radost pak není dána tím, co všechno máme, ale že máme to, co potřebujeme. A navíc vím, kdo je tím Dárcem, s ním mohu všechno: *Všechno mohu v Kristu, který mi dává sílu.*
Je to spokojenost v Boží blízkosti.

Krásně to vystihuje *Žalm 131, 1-3 Poutní píseň, Davidova. Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu, nýbrž chovám se klidně a tiše. Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše. Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky.*

Odstavené dítě nepřichází k matce proto, aby u ní dostalo mléko, jak bylo zvyklé. Ale přijde se k ní přitulit, obejmout, a tak u ní načerpat novou dávku lásky, jistoty a bezpečí. V knize *Počátky našeho duševního života* (Panorama Praha 1986) citují autoři Dr. Z. Matějček a Dr. J. Langmajer známého francouzského psychologa René Zazza a ten ve své publikaci *L'attachement* (Citový příklon) říká: Víme dnes, že naše tělo nežije pouze z potravy, ale také z vřelosti někoho druhého. A to není jen básnická metafora nebo filozofická konstrukce, ale skutečný fakt. Biologické děje už se nedají definovat jenom funkcemi jako je dýchání, krevní oběh, přijímání potravy apod. Nutno vzít v úvahu i takové funkce, jako je vzájemný vztah jedinců téhož rodu.

Žijeme z vřelosti někoho druhého, žijeme z vřelosti Boží lásky v Kristu *Fp 4,19 Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.*

A to je nevyčerpatelným zdrojem radosti.

Daniel Komrska